

D 52

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

Veterinäravdelningen

Helsingfors 27. 2.1981

Cirkulär nr 195

Ärende

Infektiös anemi hos häst

Utöver vad i lagen om djursjukdomar (55/ 80) och förordningen om djursjukdomar (601/ 80) är stadgat, utfärdas om bekämpande av infektiös anemi hos häst följande föreskrifter och anvisningar:

Innehållsförteckning

1. Allmänt

2. Symptom och spridningssätt

3. Ställande av diagnos och provtagning

4. Åtgärder efter diagnostiseringen av sjukdomen

1.Allmänt

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning har bestämt att infektiös anemi hos häst skall anses såsom djursjukdom som skall överakas.

Infektiös anemi hos häst är en virusbetingad, i regel av insekter spridd febersjukdom, som hos hästbesläktade djur ofta leder till kronisk anemi, utmärgling och död. Sjukdomen kan sporadiskt smitta på svin och människa.

Kommunal- eller stadsveterinär som på grund av anmälan eller eljest misstänker infektiös anemi hos häst, skall utan särskilt förordnande vidtaga åtgärder för ställande av diagnos och förhindrande av smittospridning.

2.Symptom och spridningssätt

Sjukdomens symptombild är mycket varierande. I akuta slukdomsfall, som kan förväntas uppträda i hästpopulationer i vilka sjukdomen inte uppträtt tidigare, är febern hög i hörjan och kan stiga ända till 42°. Dör inte hästen redan i detta skede, sjunker febern inom en knapp vecka och fortgår i allmänhet undulerande tills hästen, kanske månader senare, antingen tillfrisknar eller dör. På vissa håll anses submukösa, särskilt sublinguallt uppträdande petechiala blödningar vara typiska för sjukdomen I sitt kroniska skede förorsakar sjukdomen i allmänhet en gradvis nedgång av hästens prestationsförmåga, tilltagande anemi samt någon gång även svullnad i extremiteterna. Av de nämnda symptomen kan vissa fattas helt eller uppträda endast tidvis.

Fall som börjat såsom subkliniska upptäcks vanligen först då hästens kondition av någon anledning försämrats. Häst som blivit smittad kan vara smittbärare under resten av livet.

Smittan sprids i allmänhet långsamt genom olika blodsugande och stickande insekter. Då väderleks- eller andra förhållanden är gynnsam för insekter och ett stort antal hästar är samlade kan dock massinfektion förekomma. Beaktas bör att smittan även kan spridas mer' injektionsnålar.

3.Ställande av diagnos och provtagning

Det är inte möjligt att med säkerhet ställa diagnos enbart på basen av klinisk bild eller obduktionsfynd. Tillsammans kan dessa emellertid leda till en sannolikhetsdiagnos. Är obduktionsbilden typisk, vilket ingalunda alltid är fallet, påträffas submukösa och -serösa petechiala blödningar, serösa och gelatinösa ansamlingar i subkutan och annan bindväv, ansvällning och blödningar i bukhålans lymfkörtlar samt ansvällning av lever, mjälte njuran och även av andra inre organ. Diagnosen kan numera säkrast ställas serologiskt med hjälp av Coggins-test. I detta syfte skall blodprov utan tillsatsämne sändas till statens veterinärmedicinska anstalt. Misstänks sjukdomen på basen

av obduktionsfynd, kan förutom färskt organprov till anstalten vävnadsprov i 10 % formalinlösning sändas även av lever, mjälte och andra förändrade organ.

4.Åtgärder efter diagnostiseringen av sjukdomen

Då veterinär konstaterar eller håller det för troligt att infektiös anemi hos häst föreligger, skall därom göras anmälan på sätt som förut satts i det cirkulär som utfärdats angående anmälan om djurslukdomar (D 19). Djur som insjuknat skall isoleras så att smitta inte kan spridas av insekter. På isoleringsplatsen används vid behov insekticider. Konstateras hos djur infektiös anemi, besluter jord- och skogsbrukministeriets veterinäravdelning och länsstyrelsen om fortsatta åtgärder.

Detta cirkulär träder i kraft den 1 april 1981.

Helsingfors den 27 februari 1981

Byråchef
R. Berger

Tf. veterinärinspektör
Saara Reinius

[Veterinär lagstiftningen]